

ה) [עילוֹתִין סג: ע"צ]
סְנַדְלָרִין מֶלֶךְ ע"צ[],
ג) מוֹעֵק כָּמָה, ג) [אֶסְכָּו: ע"צ[, 7) לְקַמְּן כָּט. [ע"צ
כָּמוּם], 7) כָּמוֹזָם יְזָר. [ע"צ
כָּמוּם], ב) צְרֻכוֹת יְטָה: נְיִיר מַמָּה: סְנַדְלָרִין נְה.
זְמִחִים ק., 1) סְבִתְמָפָה: לְדָה:
[צְרֻכוֹת יְטָה: עִילוֹתִין מַמָּה:
מְנֻחָה מִן:], 2) [לְעַלְלָה כ:][
ס) עַלְכִּין לְג: ע"צ לְשִׁיחָה
כְּרִיעִימָה, ט) [לְקַמְּן ה.],
י) [לְקַמְּן י: צְבוּנוֹת טו.].
עַלְכִּין לְב. [עַיְ רְצִי' וּמוֹקָם'
עַלְכִּין סָס וּעַיְ פִּי' מָוקָם'
עַל וּזָה בְּמַולְיָן מַה. ד"כ
הַעֲפָה, כ) בְּמַתְנִי דְמוּקָם
שֵׁם, ב) בְּרוּכּוֹת דְף יְטָה:
מ) עַיְין לְקַמְּן יְד סְועָב
וּרְשָׁשָׁב בְּעִירּוֹבִין ס.ג. ד"ה
כָּל דְמוּתִיב, ג) מוֹעֵק כָּז:;
כ) [וּעַיְ מָום', כָּמוֹזָם יְזָר.
ל"כ לְסַוְלָהָמָת, ע) לְקַמְּן יְזָר.
ע"ב.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ומטענומן צו
וצוז אינן מקווננות:
(ג) תומ' ל"ס כלך טיסט
וכו' בט'ז דהוויא
מוקפה מומחה:

גורה אור הילב

א) וַיֹּאמֶר לֵא בַּי אָנָּי שֶׁ
 צְבָא יִעַתָּה בְּאַתִּי וַיַּפְלֵל
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל פָּנָיו אֶרְצָה
 וַיִּשְׁתַּחַוו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
 אָדָני מִדְבָּר אֶל עֲבָדוֹ:

לאמו לאביו ולוֹאַמָּו לְאַבָּיו

וְלֹא חָתָן לֹא יִטְמַא לְהָם
בְּמִתְּחָמָם כִּי נֶגֶר אֱלֹהִים עַל
רַאשׁוֹ: [כְּמַדְבֵּר ו' ז']

[ויקרא כה, כט]

ט) אָמֵן לְאַבְּאֵל עֲלֵי מִלְאָת לֹא שָׁנָה תִּמְימָה
וְקַם הַבִּית אֲשֶׁר בָּעֵיר
אֲשֶׁר לֹא חָמָה לְצִמְיָת
לְקָנָה אָתוֹ לְדָרְתָּיו לֹא
וַיֵּצֵא בִּזְבֵּל: (וַיַּקְרָא כה, ל)

עגהות וצינויים

ה] בכת"י הגירוסא בית
שנתוישב בתוך ערי
חומה (וכ"ה ברשי"
שברוי"ף, ועי' רשי"
עה"ת): ג] בכת"י
ודפו"ר עשרה מיד
כועם שנאמר מדוע
באתי ואין איש
(ונשמט מפני הצענזור,
דך"ס): ג] ולא סתרי
אהרכי דחתם קאמר
שנענש על שביטל
ישראל מפ"ז וזהכא
אתה שרגואו נון

ו' שְׁנָתֵן

[מת"ת] דיל' דמה
שנענש כו' (גליון):
7] הדינו עיריות גדורות
אבל כרך הנזכר במקרא
מגילה הינו המוקף
חומה (גליון): **ט**] ציל'
מיוגני (תפארת למשה),
או שצ'ל להלן לגבי
 מגניה (רש"ש), או
כהיקף חומה לדגנה
(חת"ס), ועי' מפה
איתן: **ו**] נ"א אם
לבסוף ישב (גליון),
כע"ז במדרשו: **ז**] יש
להוסיף הוה ליה למיימר
(הגר"ש מדעסוויא):
ט] נדצ'ל דתニア
मבטלין ת"ת (כת"י)
להוצאה:

בָּוּ: מְעֻנוֹת. סִקְפָּל עַל הַמִּתְ: וְלֹא
קְוֹנְנוֹת. וְכַתֵּס^י מִפְלָס הַיּוֹצֵא עִינּוֹי
בְּחַמֶּת קִינְשׁוֹת הַמִּת הַוּמְלָת וּכְלֹן עֲוֹנוֹת
לִמְדוֹדָה קָל מְעֻנוֹדָה וּפּוֹלִיס: מַדְבָּרִי
זֹסִי בֶּר חַנִּינָא. דְּלִילִיכְ מַצְפָּה כְּוֹ:

לפחות מה ת"ל. גדי נויל כתיב עט
נפס מות נג יגה (גמdeg ו) הלי הכל
במשמע הדר כתיב במליה קלה
תירלה נחגי ולגרמו נחמי ולגרמו
כו' דריש לה נקפל נחגי נג יטמה
כל מיטמה הו נמת מוגה נגרמו מה
ת"ל זהב שיש כהן וניאל הצעפ זקדות
ב' קדודות נגרמו נג יטמה הצעל
מיטמה הו נמת מוגה נחמי זהב
שיש כהן גדול וניאל נחמי נג יטמה
כל מיטמה הו נמת מוגה דען
ברתק כולהו למשמעות מות מוגה הטע
הלאך הס הינו עניין לו תנו עניין
חכילו ולגרמו מה ת"ל כו' והס
זינו עניין נגן תנו עניין לעניין
כיטול עוזה ומילה מפני מות מוגה:
שמת לו מות. מה ה מהות: אמרת
הא יטמא. כס סהין נויל מכם
זירותו ליטמה נקרוין כך הו זה

נֶגֶף יָכַל מִפְקָדו : אֵת לֹא תַעֲשֶׂה .
דְּכַמְתִּיכְ בְּנֵי תּוֹכֵל לְהַתְעִלָּם (דְּגַמִּיס כְּבָשָׂר)
כְּתִיב וְהַתְעִלָּמָת פָּעָמִים סָלְתָה
תְּמַתְעָלָם כְּגַן זָקָן וְהַיּוֹ נֶפֶי כְּבוֹדוֹ^ט :
בְּנֵחַל . מִקּוֹס נְמוֹךְ : שִׁישָׁב וְלַבְּסָוף
חֹזְקָת . צְנַתְּיִצְחָק תְּחִלָּה צְנַתִּיס וְלַצְקָוָף
זָוָקָף חֻמָּה נִידּוֹן כְּכָפָל לְעַנִּין כְּמַיִּיל
עַלִּי חֻמָּה : בֵּית מִזְשָׁב עִיר חֹזָמָה .
כִּית מְוֹצָב צָל עִילִּי^ט חֻמָּה : עַשְׂרָה
בְּטַלְנִין . צְנַטְּלִין מִמְלְחָמָת צִיּוֹן מְנוּזִין
תְּמִימִיד צְנִית הַלְּנָמָת שְׁמִילִת וּעְלִבִּית
כְּנַדְחָמְלִין בְּמִקְכָת גְּלֻכּוֹת (דָּבָר וְ) מִזְוֹן
צְנַהָּר הַקְּבָ"ה צְנִית הַכְּנָמָת וְלֹא מֵה
סְמָס עַצְלָה וּכְוּ^ט : תְּנִינָה . צְפִילְקִין
בְּמַתְנִי (דָּבָר וְ) : בְּרֵךְ אַיְצָטְרִיכָא לֵיה .
דְּכָל כְּרֵךְ הַיּוֹ הָלָה מִקּוֹס צְוּקִין
טְנַכְּנָמִיס צָס מַכְלֵד וְגַדּוֹל הַוְּ יוֹתֶר
מְעַיל גַּדּוֹלָה : דְּמִיקְלָעִי לֵיה מַעַלְמָא .
אַגְּנָצִיס הַלְּנָה וִיכְ סְלָצָה מִמְּנָן צְטָלִין
מִמְלְחָמִי צְהָן עַזְיָן מִלְחָמָה הָלָה
בְּמִקְוֹמָן הַפִּילּוֹ הַכִּי צְעִינָן קְזֹעִינָן דְּזָמְנִין
דָּלָה מִצְתְּכִין : יִשְׁבָ אַיִן . צְהָזָל וּזְוָקָף :
לֹא

בכפר מ"ט דכתיב ^ט ואיש כי
שב ולא שি�ש ולבסוף הוקף
כפר Mai Km"ל תנינא ^ט איזו
זות מכאן הרי זה כפר כרך
ריב"ל כרך שחרב ולבסוף
ו ישב אין לא ישב לא והא
חומה יאף על פי שאין לו
מעשרה בטלין ואמר ריב"ל
לוד

דכתי בזאת מוצב עיל פומה למסמך
על פומה מ"מ קולין ה'ת המגילה
מגנית ו"ל דצני טכלה דליון דחיזען
ולדס ליזונה והו כהאר כיוק דמהני
ן (אט) דקאמל האל לו פומה פרט
למה לי קריה מיפוק לי דה"ל יאנ
להפלו כייל דקיס נן צלה דר הדר
יליכי י' בטלאים דמי יט סס עשרה
וה"ת מדמותנת לי מלכי גליעזר
לה כבל רבי יהושע כרבנן דמי מבר
טלאים. וכלהה הווקף מימות יהושע
כלך צנמיאצו סס עשרה ויט נומל
לה האפילו זה צפנקו ליוויס כבל
מסמע נן דלה מישין:

הא דרביהם. לדתס כל יסלה מטפחות. על לנו: אבל לא ויהיזו קינה עינוי סכולן עונונו מהלייה: תית דיחיד. ביטול

מלמד שלן בעומקה של הלכה ^ט ואמר רב שמואל בר אוניא גדול תלמוד תורה יותר מהקרבת תמידין שנאמר ^ט עתה באתי לא קשיה הא דרבים והא דיחיד ודיחיד כל התנן ^ט נשים במועד מענות אבל לא מטפחות ר' ישמעאל אומר אם היו סמכות למטה מטפחות בראשי חדשים בחנוכה בפורים מענות ומטפחות בזזה ובזזה ^ט אבל לא אكونנות ואמר הרבה בר הונא ^ט אין מועד בפני תלמיד חכם כל שכן חנוכה ופורים כבוד תורה כאמור כבוד תורה דיחיד חמור תלמוד תורה דיחיד כל אמר הרבה פשיטה לי עבודה ומקרא מגילה מקרא מגילה עדיף אדר' יוסף בר חנינה תלמוד תורה ומקרא מגילה מקרא מגילה עדיף מדסמו של בית ייבי תלמוד תורה ומה מצוה מה מצוה עבודה ומה הוצאה מה להכנתה כלה עבודה ומה מצוה מה מצוה עדיף ^ט מולאותו דתニア ולאחותו מה ת"ל הרי שהיה הולך לשחות את פטה ולמול את בנו ושמע שמת לו מות יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול בשם שאינו מיטמא לאחותו כך אינו מיטמא למה מצוה ת"ל ולאחותו לאחותו הוא דין מיטמא י אבל מיטמא למה מצוה בעי רבא מקרא מגילה ומה מצוה הי מיניהם עדיף מקרא מגילה עדיף משום פרטומי ניסא או תלמא מה מצוה עדיף משום כבוד הבריות נתר דבעיא הדר פשוטה ^ט מה מצוה עדיף דאמר מר גדול כבוד הבריות שדוחה את ^ט א תעשה שבתורה. גופה ^ט א"ר יהושע בן לוי כרך וכל הסמור לו וכל הנראה עמו נدون יברך תנא ^ט סמוך ע"פ שאינו נראה נראה ע"פ שאינו סמוך משכחת לה כגון דיתבה בראש הדר אלא סמוך ע"פ שאינו נראה נראה היבי עשבחת לה א"ר ירמיה שיוושבת בנחל וא"ר

הושע בן לוי חרך שישב ולבסוף הוקף נدون
מכור בית מושב עיר חומה ט שהוקף ולבסוף
אמר ריב"ל יחרך שאין בו עשרה בטלני נدون
היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלני
איצטראך ליה אע"ג דמיקלע לייה מעולם וא
שב נدون כחרך Mai הרב אילימא חרבו חומו
תניא רבי אליעזר בר יוסי אומר ז אשר לו
עכשו והיה לו קודם לכך אלא Mai הרב שחר
לה בכח"ג למאי גדי עלי פומה דסיינו סוקף ולנקוף יזכה
(פרק ה:) חמלין לטכילה טימה פומתח חע"ג לחין לה ד-
חויכיס וה"ג ה"ה לנו לומל כציצת וננקופ סוקף כיוון למקיל
ה גס כן דין כוות ציקלה המגילה בטוו"ז טהרי סיקף צלה
ה מיינו נזום מוקס דמציצת פומה צלה וח"ת נקמן צפפר
שנתים מודבקיס יחד צעגול ושוי כמו פומה כתיב לעיל
עד שנגמר כל שנתים ויש לנו דקלה מהן להצמועין
מציצת סיקף ולרייך לנו דקלה דקלה נדון כפפר מיידי
כ"ל: **זה תניא** רבי אליעזר ברבי יוסי אומר וכבר
שה להצינה קדשה לא עצמה ולא העתיד נכה ויש לנו דע
הס לה קדשה קדשה טניה: **אלא** שחרב מעשרה
נהי ממי מה טהira כלך מתplitה זהה ליה ז' כפל צנעת
געצה כלך לסתמה ליכה למייחז טהרה יפהלו ליטוליס
היכל למייחס טהרה יפהלו עוד פעש חמלת חפילו כי

אַלְמָד שְׁהִלֵּךְ וְלֹין בְּעֻמָּקָה שֶׁל דָּלָק
סְלוּיִין סְלָתָן צְמָקוּמָן הַמּוֹרְכָּב
הַכָּלָד מִמְּה צִיְּרָנָן וְכַפְלָק הַדָּל (ו)
גַּעֲנָנָה יְהוֹצָע עַל צְמָטָל יְצָרָה מְפָלִיה וּמְ
יָה לוּ צָנָן זָכָר) רַיָּה עַל צְמָטָל יְצָרָה נ

תSemaphore מלה נגדי מלה ה'ן טהר
ונזך ה'ן לו על בטול מורה:
זענוגות. כוון עונות כהחת
מקונות ה'מת הומלת
טהר עונות מטפחות יד על יד הוא
לו ירכ' הוא על פניש: **אין** מועד
פני תלמיד חכם. וIOS זמועה
פניו דמי^ו: **כל** שני חנבה
זרדים. זמוטל להקפידש ה'ע"ג
עכטל ממקרלה מגילה ה'מה ת"ת
ג'ווע ממקרלה מגילה: **מת** מצוח
יזף. ה'נו לוווקה מות ג'ווע וווח
דין כל מתייס זבעולס מצעלים
למעוד מורה נושא ה'היאס ה'היא
בקט זמוק גצי ול'המותו מות ג'ווע
ז"ג נקט תלמוד מורה וממת ג'ווע^ז:
את מצוח עדיז. רקaza של"ר
ה'למן נמה לי קלה מיפוק

ה מוקף ומזה מ"ת דחמיילח מנטליין
סוס כזוד האמת עזודה דקילח נה כל
בון דהה הפילו תלמוד מורה דרביס
בטליין מצוס כזוד האמת כדהמאר
ע"כ לכטוגות (דף יז. וט) וו"ל דה"מ
עהן דקלוי ומתי ומתני דקליך כולי
אי חכל נמהן לדה קלוי ומתי נה
יך כולי האי וככה מיילי גמת
זהו לדה קלוי ומתי ומזוס כי דליך
להו דולחמו: **ברך** שאין בו י'
שלנים נחזן ככפר. וו"ל למיילי
אתם כלכיס שהמלוכיס כתלמוד^ל חכל
מוקף פומחה מימות יושטן צן נון
פילו חיין צו י' בטלאים קולין
ע"ז ומצע מע דפליך זטמוך מהי
מ"ל מתינה חייזו כי עיל גדולה
ו, ומתי כרך היינליך ליה ה"ג
מקלעי ליה מענמאן והי לימת דהפילו
מוקף פומחה מימות יושטן צן נון
יך י' בטלאים הוא ליה נמייל מוקף
ימות יושטן היינליך ליה ה"ג
אציכ פומחה לדהו שגינו מן
חויניס וגס מקלעי ליה מענמאן
הו רזימה ותהי חלון צ"ח לזרומה

מיומת יושבם מה לרייך יי' :

גרך שישב ולבסות הוקף נדון ככפר. פילץ רקונטurm גענין כת עלי פומאש חיילי וב"ג סמע מלחייתו קלה דכי ימכור נסח דהס כן צערכין (לט' נט') סו"ל גז"מ נמתניה גני הא למני צה"ר ני לדתי עלי פומאש ועוד קסה הס כן הלא"ל נדון צעני החרליס ט"יך גנייהו לא"ג ללענין מגילה יי"ר מכל מkos מעיתו קלה דכי נכור להצמועין לחומה למתנין גני מ גתויים נט' כחומה והס תהמאל לסתמן גז"ו (ז) להס מוקפין חומה כיוון למגינה זיקף יש מהני יי' כהיקף חומה נגבי מגן עלי חומה האן יאנט ולצקוף סוקף צול האל פיי צהירות פומות צלה כגון צקופ סוקף סקליה מה נגמרה חומת כ ס עד צגמלו כל הצעמיס האפילו כי גולדנין חמאי גרע מעיירות גדוות דרכ איעיטה מרנן לפלייג עליה וקציינ' דק ותהיiso מהי מהני (יאן ולצקוף סוקף צוילי דביה מה לרייך עארה והס תהמאל לזרמת נקט האי ולג מצעיה כפר פעס חמאת ומלקה דעתך חמאת

ט א ב מ"י פ"ז מהלכות
י"ט הקלכה כד ופי"ה
מהל' הצל הקלכה ד סמג
עדיין ז טוות"ע ה"ס סימן
מקומו טוות"ע ז טוות"ע י"ד
סימן מהל' סעיף ה:
י ג מ"י סס פ"יד הקלכה ט
טוות"ע י"ד סימן סקל
סעיף ה:
יא ד מ"י סס פ"ג הקלכה
ט טוות"ע י"ד ק"י צעד
סעיף ה:
יב ה מ"י פ"ה מהלכות
 מגילה הקלכה ה מול
ס"ע ה"ס ק"י מרפה סעיף
ה:
יג ו ז מ"י סס הקלכה י מול
ס"ע ה"ס ק"י מרפה
סעיף ז:
יד ח סס סעיף ה:
טו ט מ"י פ"כ מהל'
צמיטה ויזל הקלכה יד
ס מג עדיין קנד:
טו י מ"י פ"ה מהלכות
 מגילה הקלכה ח:
יז ב מ"י פ"כ מהלכות
צמיטה ויזל הקלכה טו
[ופ"ה מהלכות מגילה כ"ד
טוות"ע ה"ס ק"י מרפה

ליקוטי רשות
נדפס בסוף המסתה

דיהידים כגון ת"ת דרבי
עבורה חמורה ממנו. וכן
פורים: אֲרִיבָל אַסּוֹר
לְאָדָם לְתֵת שְׁלוֹם
בְּלִילָה חַיְישֵׁנָן שֶׁמَا שֶׁ
הָוָא וְאֵי מַזְכִּיר לו שֶׁ
שְׁמִים שְׁרַי. וֶתְּתֵת דִּיחִיד
קִיל וְהַתְּנֵן נְשִׁים בְּמוֹעֵד
מְעוֹנָת אֶבֶל לֹא מְטֻפָּחוֹת
כו'. ואמר רבה בר רב
הונא אין מועד בפני
ת"ח כ"ש חנוכה
ופורים. ופְּרָקִינְן כְּבוֹד
תוֹהָה כגון הספר ת"ח
וכיוצא בו אף' דיהיד
חַמּוֹר מְפֻורִים אֶבֶל ת"ת
דִּיחִיד קָל מְעֻבָּדָה
ופורים. אָמַד רְבָא
פְּשִׁיטָא לֵי עַכּוֹדָה
וּמְקָרָא מְגִילָה מְקָרָא
מְגִילָה עַדְף כֶּדֶר' יוֹסֵי

ב"ד חנינה. וכן מקרה מגילה עדיף מהת' מדמבלין רבי ר' ת"ת ובain לשמע מקרה מגילה. וכן קבורת מת מצוה עדיף מהת' רתנן מבטلين פ] להוצאה המת ולהכנסת כלה. ה) ואסיקנא רקבורת מת מצוה עדיף מ מקרה מגילה גדול כבוד הבדיות שרווחה את לא תעשה שבתורה. פי' כגון זקן שראה בהמת חבירו והוא נרחה ואין כבודו להניאג בהמה אינו חייב להשיבה. שנאמר והתעלמת ואמרינן פעמים שאתה מתעלם. באיזה צד כגון זקן שאין כבודו להניאג לפניו בהמות שהוא פטור מלחשיב. נמצא כבוד הזקן דוחה את הכתוב לא תוכל להתעלם. וכן אם יש לפניו ב' מצות עבורה ומית מצוה מזו עדיף ויבטל עבורה. מלתנית ואחחותו רכתייה בנזיר מה ת"ל כלומר לאחיו אינו מטה לאחותו לא כ"ש א"כ מה ת"ל ולאחותו. הרי שהיה הולך לשחות את פsson ולמול את בנו שתיהן עי"ה ישבו גוונת גוונת